

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jany Knotkové a soudců JUDr. Kateřiny Kodetové a Mgr. Zdeňka Váni ve věci

žalobce: **Luboš B.**, narozený xxx
bytem xxx
zastoupený advokátem Mgr. Rostislavem Šustkem
sídlem Pařížská 204/21, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **R3 group, s. r. o.**, IČO 274 31 479
sídlem Paříkova 910/11a, 190 00 Praha 9
zastoupená advokátem JUDr. Tomášem Pezlem
sídlem Barrandova 1920/7a, 143 00 Praha 4

o zaplacení 39.498,56 Kč s příslušenstvím
o odvolání žalobce proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 25. června 2020,
č. j. 60 C 162/2019-117,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se potvrzuje.
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalované na náhradu nákladů odvolacího řízení 7.260 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám advokáta JUDr. Tomáše Pezla.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud prvního stupně zamítl žalobu o zaplacení částky 39.498,56 Kč s požadovaným příslušenstvím (výrok I.) a dále žalobci uložil povinnost zaplatit žalované na nákladech řízení 32.670 Kč (výrok II.). Rozhodl tak o žalobě, kterou se žalobce domáhal na žalované náhrady škody způsobené tím, že při vjezdu k budově č. p. xxx stojící na pozemku parc. č. xxx v kat. území xxxy, obec Praha (dále jen předmětná budova) vozidlo žalobce najelo na výsuvný sloupek, čímž došlo k poškození vozidla. Podle žalobce je daná odpovědnost žalované, která vykonává v předmětné budově podnikatelskou činnost spočívající ve správě budovy.
2. Soud prvního stupně vyšel ze zjištění, že žalovaná vykonává podnikatelskou činnost, která spočívá mj. v ostraze majetku a osob. V rámci podnikatelské činnosti žalovaná provádí správu budovy včetně recepce a přilehlého vjezdu k budově, která je ve spoluvlastnictví vlastníků jednotek. Na místě příjezdu k předmětné budově je umístěn výsuvný sloupek sloužící k regulaci vjezdu a výjezdu do/z budovy, který funguje automaticky na základě čipu či dálkového ovladače. Vjezd k budově je povolen pouze vlastníkům nebo nájemníkům (na základě čipu či dálkového ovladače), jiné osoby (návštěvy) propouští k budově recepční, která může dálkově z recepce sloupek zasunout. Dne 14. 11. 2017 ve 14:50 hodin došlo k dopravní nehodě, když vozidlo Petra P. při vjezdu k předmětné budově najelo na výsuvný sloupek. Nehodu šetřila Policie ČR a Petru P.ovi byla uložena za přestupek podle § 4 písm. a/ zák. č. 361/2000 Sb. bloková pokuta 500 Kč zaplacená na místě. Na stejném místě došlo k další dopravní nehodě, když v 17.00 hodin téhož dne vozidlo žalobce při vjezdu k budově najelo do výsuvného sloupku, čímž bylo vozidlo poškozeno. Také tato dopravní nehoda byla šetřena Policií ČR a žalobci byla uložena pořádková pokuta 500 Kč, která byla na místě zaplacená. Zařízení výsuvného sloupku je vybaveno reflexním páskem po celém obvodu, audiohláskou (intercom) na ovládacím sloupku umožňující spojení s recepcí a dále výstražným majákem, který bliká v případě činnosti (pohybu) sloupku. Dále je zařízení vybaveno bezpečnostními prvky, jimiž jsou vozidlový detektor (indukční smyčka zabudovaná ve vozovce) na příjezdu ke sloupku z obou stran a bezpečnostní světelná infrazávora v ose sloupku. Pokud vozidlo stojí v okruhu indukční smyčky nebo fotobuněk, není možné sloupek vysunout, dále má zařízení časový interval pro samočinné vysunutí v délce 30 sekund. Pokud návštěvník nerespektuje pohyb sloupku doprovázený světelnou signalizací – výstražným majákem, může dojít ke střetu mezi výsuvným sloupkem a projíždějícím vozidlem.
3. Soud prvního stupně při právním posouzení dospěl k závěru, že se nejedená o škodu způsobenou provozní činností podle § 2924 o. z., když podle žalobních tvrzení mělo ke škodě dojít následkem absence řádného poučení o funkci výsuvného sloupku a následkem příslibu recepční, že sloupek bude při vjezdu vozidla žalobce deaktivován. Samotný výsuvný sloupek nelze podle soudu prvního stupně považovat za předmět spojený bezprostředně s provozními postupy žalované ani tento sloupek nebyl nositelem škodlivého účinku majícího původ v provozní činnosti. Soud prvního stupně zdůraznil, že žalovaná neprovozuje parkovací systém, ale provádí správcovskou činnost pro společenství vlastníků jednotek (dále SVJ) za účelem regulace vjezdu a výjezdu k předmětné budově. Dále soud prvního stupně posuzoval odpovědnost žalované podle obecných ustanovení odpovědnosti za škodu a uzavřel, že u žalované nelze shledat ani porušení prevenční povinnosti podle § 2900 o. z. ani porušení zákonné povinnosti podle § 2910 o. z. Sloupek byl opatřen bezpečnostními prvky, když výstražný maják (přerušované žluté světlo) upozorňuje řidiče na nutnost dbát zvýšené opatrnosti. Žalobce nedbal této zvýšené opatrnosti, výsuvnému sloupku nevěnoval náležitou pozornost, ačkoliv o jeho existenci věděl (na místo byl povolán právě kvůli odtahu vozidla Petra P. po střetu jeho vozidla se sloupkem). V řízení nebylo prokázáno tvrzení žalobce, že mu bylo (prostřednictvím dohody Petra P. s recepcí) příslibeno zasunutí sloupku pro vjezd jeho vozidla. Porušení povinnosti žalované nebylo shledáno ani v tom, že žalobce nebyl proškolen o systému fungování sloupku, neboť žalovaná neměla povinnost žalobce proškolovat o

obsluze a fungování hydraulického sloupku, neboť žalovaný podle manuálu nebyl ani uživatelem ani obsluhou sloupku. Soud prvního stupně proto žalobu zamítl a úspěšné žalované přiznal náhradu nákladů právního zastoupení.

4. Proti tomuto rozsudku podal žalobce včasné odvolání. Namítl nesprávné skutkové zjištění, neboť nebyl proveden zásadní důkazní prostředek, a to znalecký posudek k posouzení funkčnosti sloupku. Tento důkaz byl zamítnut až po 8 měsících od jeho navržení, čímž žalované umožnil zmaření provedení tohoto důkazu odstraněním sloupku z místa škodní události. Dále soud prvního stupně podle žalobce nepřípustně selektivně a tendenčně v rámci hodnocení důkazů upřednostnil důkazní prostředky svědčící ve prospěch žalované. Žalobce vytýká, že při vyloučení odpovědnosti z provozní činnosti podle § 2924 o. z. byla ignorována judikatura týkající se skutkově téměř identické škodní události, když v rozhodnutí Městského soudu v Praze č. j. 28 Cm 18/2014-255 a Vrchního soudu v Praze č. j. 4 Cmo 182/2016-330, soudy shodně uzavřely, že bylo-li příčinou škody vysunutí hydraulického sloupku do podvozku vozidla, pak byla škoda vyvolána provozní činností žalovaného coby provozovatele parkovacího zařízení, jehož součástí je i výsuvný hydraulický sloupek. Žalobce po celou dobu řízení tvrdil, že škoda mu byla způsobena vysunutím hydraulického sloupku vůči jeho vozidlu. Žalovaná se mohla této objektivní odpovědnosti za škodu zprostit pouze tehdy, prokázala-li by vynaložení veškeré péče, kterou lze rozumně požadovat, aby ke škodě nedošlo, to však žalovaná neprokázala. V tomto směru poukázal žalobce na poškození mnoha dalších vozidel na stejném místě ze stejné příčiny, na pasivní jednání žalované při škodní události i na samotný systém výsuvného sloupku, resp. jeho vadnou funkčnost jsoucí v rozporu s příslušnými technickými normami. K tomu navrhoval žalobce důkaz znaleckým posudkem, provedení tohoto důkazu žalovaná zmařila, a proto ve smyslu judikatury přechází důkazní břemeno na mařící stranu. K obecné odpovědnosti žalované žalobce uvedl, že výpověď svědkyně K., která popřela žádost o deaktivaci výsuvného sloupku, není pravdivé. Svědkyně K. popřela tvrzení žalované o tom, že vjezd a přilehlé parkoviště nebylo přístupné veřejnosti, když potvrdila, že byl umožňován vjezd návštěvníkům areálu. K povolení vjezdu do areálu žalobce uvedl, že jestliže byl sloupek v okamžiku jeho vjezdu zasunut, pak mu byl vjezd konkludentně povolen. K výstražnému zařízení a použití ustanovení § 71 odst. 8 zák. č. 361/2000 Sb. žalobce namítl, že toto ustanovení není aplikovatelné na zařízení instalované soukromými osobami, navíc měl žalobce umožnění vjezdu přislíbeno. K rozporům výpovědí žalobce a svědka Petra P. poukázal žalobce na delší dobu, která od škodní události uplynula. Případné spoluzavinění vzniku škody žalobcem ve smyslu poukazované judikatury mohlo vést nanejvýš k poměrnému krácení nároku, nikoliv k vyloučení odpovědnosti žalované. Žalobce navrhl změnu napadeného rozsudku a vyhovění žalobě.
5. Žalovaná k odvolání žalobce uvedla, že skutkový stav byl správně zjištěn. Ohledně navrhovaného a neprovedeného znaleckého posudku žalovaný uvedla, že funkčnost sloupku byla v řízení prokázána protokoly o prohlídce a vyjádřením společnosti, která prováděla jeho údržbu, přičemž řádné fungování sloupku vyplynulo ze všech výpovědí. Významné je, že žalobce nebyl schopen sám popsat skutkový stav, jeho verze se od podání žaloby po jeho účastnickou výpověď změnila, verze žalobce byla též v rozporu s výpovědí svědkyně K. i svědka P., který byl v rámci výpovědi usvědčen z nepravdivého prohlášení na základě žádosti žalobce. K provozní činnosti žalovaná zdůraznila, že vjezd, jako místo škodní události, není volným ani regulovaným vjezdem pro širokou veřejnost, nejedná se o veřejné parkoviště. Kolizi vozidla se sloupkem si způsobili svou neopatrností a nepozorností jak žalobce, tak i svědek P.. Žalobce nerespektoval světelnou signalizaci a nevěnoval se dostatečně řízení, čímž zavinil kolizi, přičemž ke stejnému závěru dospěla i Policie ČR při řešení dopravní nehody jako přestupku. Výpověď svědka P. byla chaotická a je z ní vidět, že byl ze strany žalobce ovlivněn. Žalobce není pouhou fyzickou osobou, u níž by bylo možno dovozovat postavení obdobné spotřebiteli, ale je podnikatelem, profesionálem v oboru autodoprava, kdy lze předpokládat, že pravidla silničního provozu jsou jeho každodenní

práci. K odpovědnosti podle § 2900 o. z. žalovaná uvedla, že žalobce není schopen tvrdit, jakou preventivní povinnost žalovaná porušila, když provedeným dokazováním bylo zjištěno, že žalobce sám o zasunutí sloupku nepožádal. K odpovědnosti podle § 2010 o. z. pak chybí odpovídající žalobní tvrzení. Žalovaná navrhlá potvrzení napadeného rozsudku.

6. Odvolací soud přezkoumal ve smyslu ustanovení § 212 a § 212a o. s. ř. napadený rozsudek i řízení, které předcházelo jeho vydání, a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.
7. Soud prvního stupně správně zjistil skutkový stav, když provedl účastníky navržené důkazy a tyto také řádně zhodnotil. Soud prvního stupně popsal jasným a podrobným způsobem, jak posuzoval výpověď svědků i žalobce, vystihl zásadní rozpory mezi výpovědí žalobce i jím navrhovaného svědka Petra P., který měl žalobní tvrzení prokázat, správně zohlednil také zřetelně nepravdivé písemné prohlášení svědka Petra P., poukázal na rozpory mezi žalobními tvrzeními a výpověďmi žalobce a svědka P., popsal výpověď recepční K.. K žalobnímu tvrzení o tom, že recepční K. přislíbila Petru P. „deaktivaci“ sloupku na dobu průjezdu obou vozidel k předmětné budově, soud na základě hodnocení výpovědí, jakož i v souvislosti s ostatními důkazy zcela správně uzavřel, že uvedené tvrzení v řízení prokázáno nebylo. Tomuto závěru nemá odvolací soud co vytknout, neboť zcela přesně vystihuje důkazní situaci. V tomto smyslu nelze shledat důvodnou odvolací námitku, že soud prvního stupně při hodnocení důkazů stranil žalované, resp. že účelově selektoval provedené důkazy v neprospěch žalobce. Nedůvodná je též námitka neprovedení důkazu znaleckým posudkem. Tento důkaz s ohledem na žalobní tvrzení nebyl potřebný, když způsob fungování sloupku byl prokázán jinými důkazy (popis k obsluze a zpráva společnosti GLOB-TRADE. Vadnou funkčnost (v rozporu s technickými předpisy) pak žalovaná v řízení před soudem prvního stupně netvrdila, a tvrzení v tomto směru uplatněné v odvolání je nepřipustnou novotou (§ 205a o. s. ř.). Nepřípadný je též argument žalobce o zmaření tohoto důkazu žalovanou a z toho plynoucí přenesení důkazního břemene, neboť v řízení nebylo tvrzeno, natož prokázáno, že by sloupek odstranila žalovaná. Ta naopak uvedla, že sloupek odstranilo SVJ, které bylo jeho zřizovatelem a vlastníkem. Odvolací soud neshledal žádné pochybení při provádění a hodnocení důkazů a shledává skutkové závěry soudu prvního stupně správnými.
8. Soud prvního stupně nepochybil ani při právním posouzení věci.
9. S ohledem na uplatněná skutková tvrzení přichází v úvahu posouzení odpovědnosti žalované podle ustanovení § 2900, § 2910 o. z., tedy odpovědnost za (zaviněné) porušení povinnosti žalované, nebo podle ustanovení § 2924, § 2936, § 2937 o. z., tedy odpovědnost objektivní.
10. Odpovědnost podle § 2936, resp. § 2937 o. z., tedy odpovědnost za škodu způsobenou věcí nepřichází v úvahu, neboť škoda v tomto případě vznikla tím, že vozidlo žalobce najelo do výsuvného sloupku, který byl vysunut, případně částečně vysunut. S ohledem na funkci sloupku, jehož pohyb se zastavuje při vjezdu vozidla na indukční smyčku před sloupkem, je nepochybné, že při vjezdu vozidla žalobce musel být sloupek již zcela popř. částečně vysunut. Škodu způsobenou nárazem jedoucího vozidla do vysunutého sloupku nelze posoudit podle § 2936 o. z. jako škodu způsobenou vadným sloupkem (vada sloupku nebyla v řízení před soudem prvního stupně ani tvrzena ani prokázána) ani podle § 2937 o. z. jako škodu způsobenou věcí samou od sebe.
11. Podle ustanovení § 2924 o. z. kdo provozuje závod nebo jiné zařízení sloužící k výdělečné činnosti, nahradí škodu vzniklou z provozu, ať již byla způsobena vlastní provozní činností, věcí při ní použitou nebo vlivem činnosti na okolí. Povinnosti se zproští, prokáže-li, že vynaložil veškerou péči, kterou lze rozumně požadovat, aby ke škodě nedošlo.

12. Soud prvního stupně správně vystihl povahu činnosti žalované jako správce budovy, správně též poukázal na to, že žalovaná v rámci správy budovy mohla dálkovým ovládním zasunout vysunovací sloupek a umožnit tím vjezd (výjezd) vozidel k budově i jiným osobám, než rezidentům (nájemcům), kteří měli čidla k ovládní sloupku. Správně vyslovil, že odpovědnost z provozní činnosti je dána tehdy, je-li vyvolávajícím činitelem vzniku této škody sama činnost, která má provozní povahu. resp. tehdy, byl-li škodlivý následek způsoben právě povahou této činnosti (popř. věci při ní použité), tedy jejími typickými či charakteristickými vlastnostmi, jimiž se projevuje navenek. Jestliže v tomto případě škoda vznikla tím, že vozidlo žalobce najelo do vysunutého sloupku, který byl vybudován a vlastněn SVJ v místě příjezdového prostoru k budově za účelem regulace (omezení) vjezdu vozidel k budově, pak škoda nevznikla provozní činností žalované, byť tato v rámci správy budovy měla možnost manuálně (dálkově) sloupek zasunout. Zasunutí sloupku pro vozidla nerezidentů, tedy pro případné návštěvy (viz Objektová směrnice pro výkon recepční služby) provádí manuálně recepční a tuto činnost lze přirovnat k otevření dveří či vrat do budovy. Otevření dveří, vrat, tedy ani zasunutí výsuvného sloupku není použitím věci při provozní činnosti spočívající ve správě domu. Jinak řečeno, žalovaná nepoužívala výsuvný sloupek pro svou provozní činnost spočívající ve správě budovy, stejně jako k provozování této své podnikatelské činnosti nepoužívala dům a jeho součásti či příslušenství (dveře, vrata apod.). Jinou situací by bylo, kdyby v domě žalovaná provozovala např. nějaké služby (ubytování, masérské služby apod.) a kdyby výsuvným sloupkem regulovala vstup veřejnosti k těmto službám. Správně soud prvního stupně zdůraznil, že výsuvný sloupek nebyl zařízením k provozování parkovací služby. U budovy se žádné „parkoviště“ nenacházelo, před budovou byla pěší zóna a dále zde byly vjezdové a výjezdové koridory (viz objektová směrnice), tedy prostory, kam bylo možno v případě konkrétní potřeby vjet s vozidlem, a to se souhlasem recepční (nejednalo-li se o rezidenty, kteří měli čidla). Potud jsou nepřijatelné poukazy žalobce na jím zmiňovanou judikaturu, v níž bylo provozování výsuvného sloupku posouzeno jako provozní činnost. V odkazovaném případě (viz rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 25 Cdo 4220/2017) byla odlišná skutková situace, kdy v tam uvedeném případě žalovaný provozoval parkoviště (poskytoval parkovací službu), pro které zřídil a používal (k regulaci vjezdu na parkoviště) výsuvný sloupek. V tam uvedeném případě tak nepochybně byl výsuvný sloupek požíván pro vlastní podnikatelskou činnost spočívající v provozování parkoviště. V tomto případě, jak je shora vysvětleno, se jedná o situaci zcela odlišnou. Odvolací soud tak shledává správným závěr soudu prvního stupně, že se v tomto případě nejedná o odpovědnost z provozní činnosti žalované podle § 2924 o. z.
13. Soud prvního stupně pak zcela správně posoudil také případnou odpovědnost žalované za porušení její povinnosti podle § 2900, resp. § 2910 o. z. a správně uzavřel, že na straně žalované nedošlo k porušení ani její prevenční povinnosti ani k porušení jiné zákonné povinnosti. Soud prvního stupně správně uzavřel, že žalovaná neporušila žádnou svou povinnost, když žalobce neproškolila (nepoučila) o fungování výsuvného sloupku, neboť takovou povinnost žalovaná k žalobci neměla, když žalobce nebyl ani obsluhou ani uživatele výsuvného sloupku ve smyslu manuálu. Je-li někde umístěn výsuvný sloupek, stejně jako např. závora či jiné zařízení omezující vjezd do konkrétního protoru, pak je zřejmé bez dalšího, že je-li sloupek vysunut, či se vysouvá, stejně jako je-li závora spuštěna, či se spouští, pak vjezd není možný. Nebylo v řízení ani prokázáno (viz shora hodnocení důkazů), že by recepční porušila svůj příslib o zasunutí sloupku pro vjezd vozidla žalobce. V tomto směru lze poukázat na to, že vjezd k budově nebyl veřejnou komunikací určenou k pohybu vozidel (viz fotodokumentace), že se jednalo o vjezd k soukromé budově (byť se v ní nacházely také obchody), že výsuvný sloupek měl ochranné bezpečnostní prvky, zejména světelnou signalizaci doprovázející pohyb sloupku. Soud prvního stupně správně uzavřel, že za takové situace měl řidič vozidla věnovat zvýšenou pozornost při vjezdu k budově, což žalobce neučinil, když zjevně sloupek přehlédl a najel do něj. Je také významné, že Policie ČR dopravní nehodu žalobce šetřila a uzavřela s tím, že náraz vozidla žalobce do výsuvného sloupku byl způsoben zaviněným porušením pravidel silničního provozu žalobcem, což žalobce také sám uznal tím, že na místě uloženu

blokovou pokutu uhradil. Byť podle ustanovení § 135 odst. 1 o. s. ř. soud není vázán rozhodnutím v blokovém řízení, protokol Policie ČR o šetření dopravní nehody se závěrem o porušení povinností žalobce je důkazem jako každý jiný. I tento důkaz ve spojení s ostatními důkazy vede k závěru, že to bylo právě porušení povinností žalobce, které vedlo ke střetu jeho vozidla s výsuvným sloupkem a tedy ke vzniku škody.

14. Je tak správný závěr soudu prvního stupně o tom, že není dána odpovědnost žalované za tvrzenou škodu. Odvolací soud proto podle ustanovení § 219 o. s. ř. napadený rozsudek jako věcně správný potvrdil, a to včetně správného výroku o nákladech řízení.
15. Podle ustanovení § 224 odst. 1 a 142 odst. 1 o. s. ř. byla žalované přiznána náhrada nákladů odvolacího řízení, a to náhrada nákladů právního zastoupení spočívající v odměně advokáta za 2 úkony právní služby po 2.700 Kč, dva režijní paušály po 300 Kč (podle vyhl. č. 177/1996 Sb.), včetně DPH.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není dovolání přípustné.

Praha 8. prosince 2020

JUDr. Jana Knotková v. r.
předsedkyně senátu